

Fabryka Konserw Mięsnych, T. A. w Bydgoszczy.

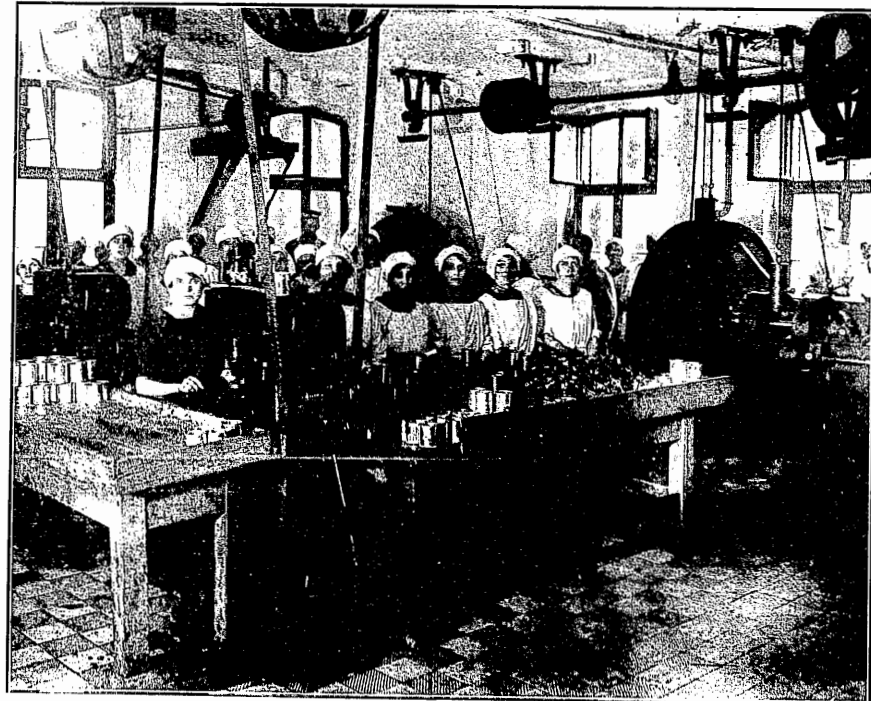
Potężnie w innych państwach rozwinięty przemysł mięsny ogromne oddał tym państwom usługi na wojnie — zaopatrując armje walczące, w okresie pokoju — poważną stanowiąc pozycję w bilansie handlowym.

Stworzyć taki przemysł w Polsce, oto cel, który przyświecał poważnym przedstawicielom naszego życia gospodarczego, gdy przed kilku laty z rąk niemiecko-żydowskich

a tem samem całkowitą produkcję konserw włącznie opakowania zamknąć w ramach własnego przedsiębiorstwa.

Oba nowe działy rozszerzono, z kolei podejmując w nich produkcję wszelkiego rodzaju opakowań blaszanych, tudzież obróbkę drzewa na zamówienia postronne.

Wnet dotychczasowe ramy przedsiębiorstwa okazały się zbyt ciasnymi, tem bardziej

Fot. 1. — Zamykanie puszek z konserwami.

wykupili małą, nieczynną wówczas fabryczkę, by ją rozwinąć w potężną placówkę przemysłu rodzimego, jaką dziś jest Fabryka Konserw Mięsnych T. A. w Bydgoszczy.

W nabytym obiekcie wnet podjęto masową produkcję konserw dla potrzeb wojskowych i rynku prywatnego, zaś równocześnie w szybkim tempie stworzono dwa nowe zakłady pomocnicze, aby we własnym zakresie wytwarzać puszki blaszane oraz skrzynie,

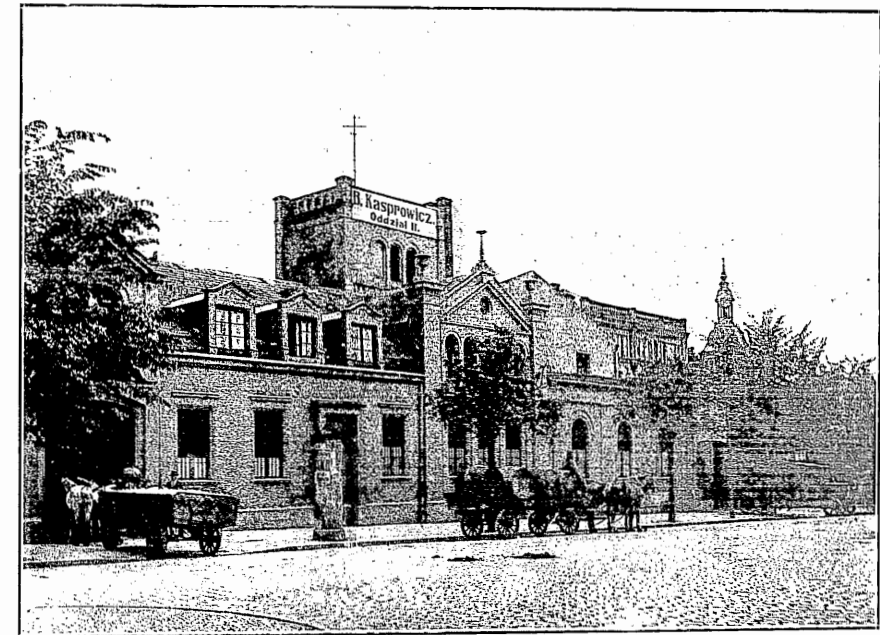
wobec zamiaru podjęcia szerokiego eksportu wysokowartościowych przerobów mięsnych. Stąd zrodziła się inicjatywa pobudowania nowej, ogromnej, idealnie urządzonej fabryki, której budowa w Solcu nad Wisłą (17 klm. od Bydgoszczy) jest w obecnej chwili na ukończeniu.

Fabryka wyrabia obecnie — na potrzeby wojska i rynku prywatnego, wszelkiego rodzaju konserwy mięsne i wędliny.

B. KASPROWICZ FABRYKA WÓDEK I LIKIERÓW w GNEŹNIE.

Firma B. Kasprowicz w Gnieźnie powstała w roku 1888 w warunkach bardzo niekorzystnych. Przemysł wódeczany bowiem na

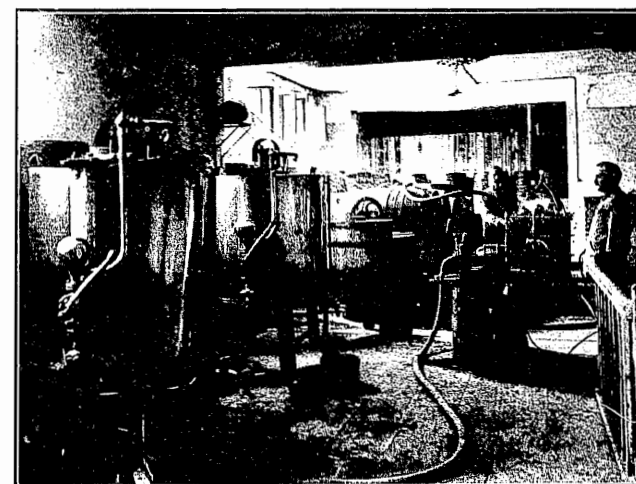
tego, by wypłenić polski przemysł i handel, i dlatego stwarzała z góry dla polskiego przedsiębiorstwa, świeżo powstającego, wa-

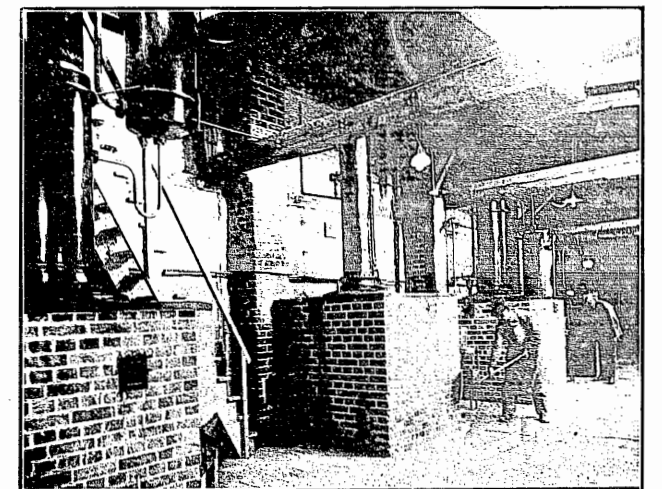
Fot. 1. — Widok fabryki, Oddział II.

ziemiach etnograficznie polskich państwa pruskiego był wyłącznie w rękach niemieckich. Celowa polityka Rządu pruskiego dążyła do

runki trudne, co było tem dla Rządu pruskiego łatwiejsze, że przemysł wódeczany należy do przemysłów koncesjonowanych.

Fot. 2. — Destylarnia.

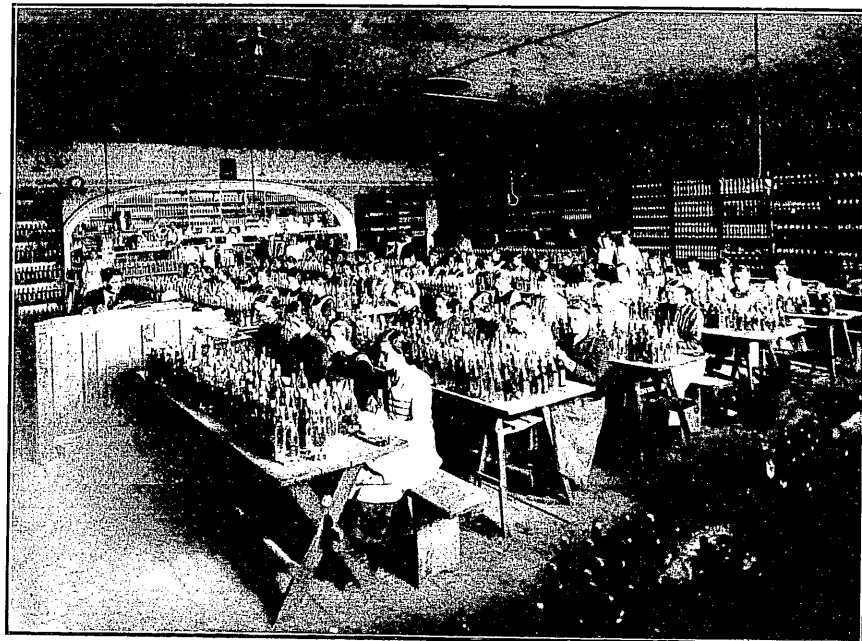

Fot. 3. — Gorzelnia wina i miodów.

Tak władze pruskie, jak i konkurencja starały się o to, aby powstającej pierwszej fabryce likierów rozszerzenie się pod każdym względem utrudnić. Lecz mimo to firma zwy-

krajowych i zagranicznych. Firma posiada 104 zabezpieczone w różnych krajach nazwy dla swoich wyrobów.

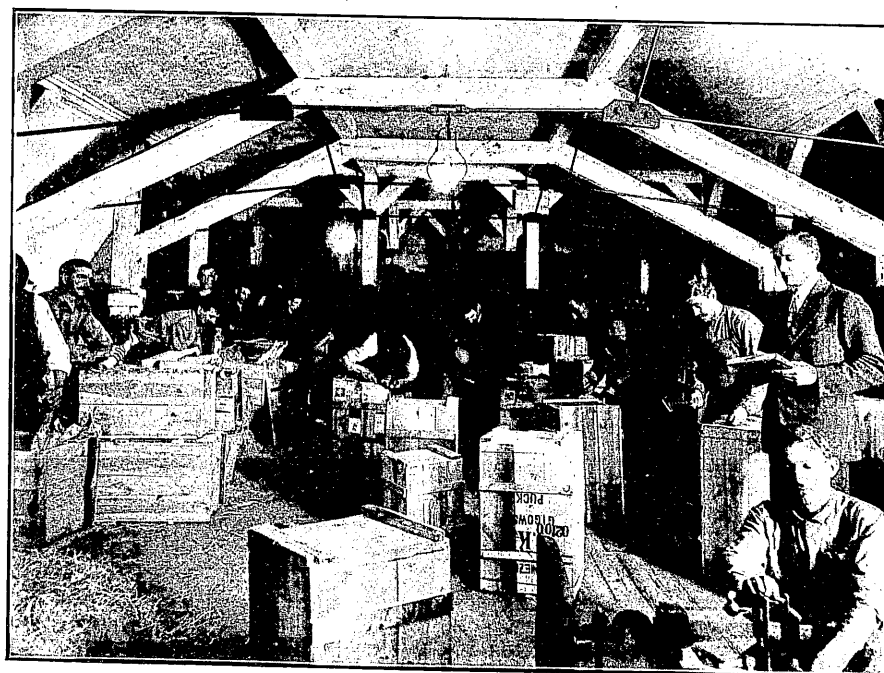
Właściciel firmy, P. Bolesław Kaspro-

Fot. 4. — Ekspedycja butelek.

ciężyla dzięki doborowej jakości swych wyrobów, o czym najlepiej świadczą 74 odznaczenia w postaci medali złotych, dyplomów i nagród honorowych, uzyskane na wystawach

wiecz, obecny Prezydent Izby Przemysłowo-Handlowej w Bydgoszczy, nie zrażał się żadnymi przeszkodami, przeciwnie, celową i systematyczną pracą doprowadził do stwo-

Fot. 5. — Pakowanie skrzyń.

żenia tak potężnego przedsiębiorstwa i rozwinął je o tyle, że już w roku 1902 założyć mógł własną gorzelnię konjaków.

Od tego czasu firma rozwija się w bardzo szybkim tempie. W 1906 roku, nie mogąc zaspokoić popytu na swe wyroby, założyła oddział w Berlinie. W międzyczasie nawiązuje już stosunki eksportowe. Od roku 1908 zalicza firma B. Kasprowiez w poczet swojej stałej klienteli kupców Stanów Zjednoczonych Ameryki Półn., Rosji Południowej, Bułgarii, Serbji i Dalekiego Wschodu. W roku 1913 rozpoczyna wydatny eksport do Japonji, przerywa go jednak wybuch wojny światowej.

Obecny stan przedsiębiorstwa przedstawia się, jak następuje:

Przeciętna produkcja likierów, wódek i konjaków wynosi c-a 400.000 litrów czystego alkoholu rocznie; w tym celu firma wytłacza c-a tysiąc etn. różnych owoców, oraz odpala kilkadziesiąt tysięcy litrów wina francuskiego.

Pracowników zatrudnia firma, zależnie od wahań na rynku gospodarczym, c-a 300 osób, lecz bywało już, że ilość zatrudnionych robotników przekraczała 600 osób.

Najlepszą jednak renomą dla firmy jest jakość jej towarów, oraz rzesze oddanych konsumentów tak w kraju, jako też zagranicą.

„PEPEGE”

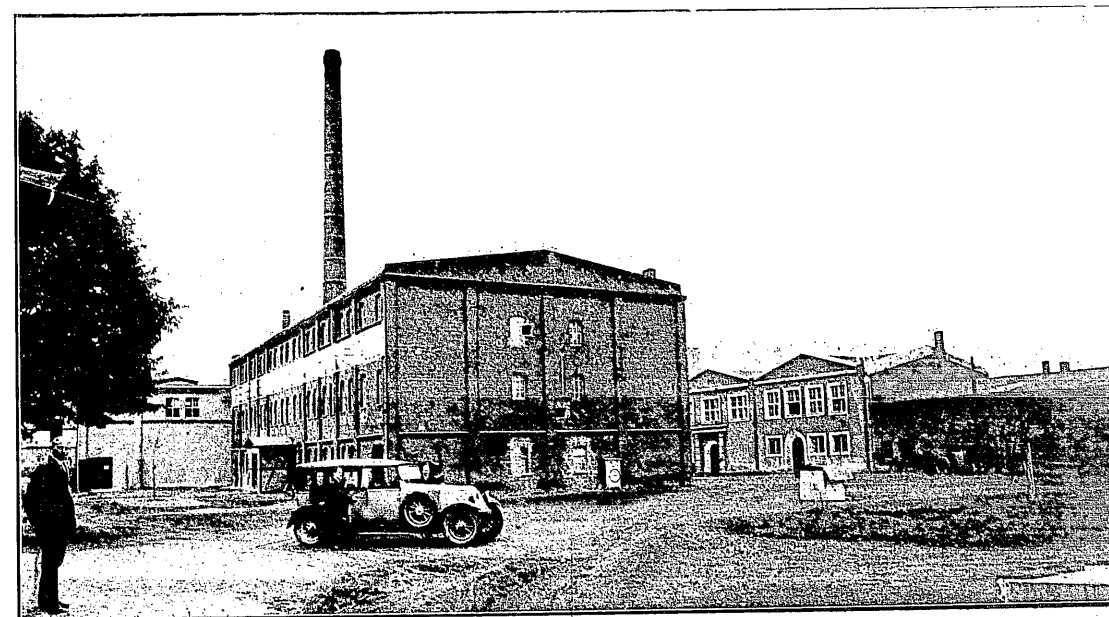
POLSKI PRZEMYSŁ GUMOWY, Tow. Akc.

w Grudziądzu.

Grupa inicjatorów na czele z PP.: S. Halperin'em i A. Desert'em, długoletnimi fachowcami w branży gumowej, przystąpiła

w roku 1923 do budowy w Grudziądzu dużej fabryki wyrobów gumowych.

W tym celu w lutym 1923 roku nabyto

Fot. 1. — Ogólny widok Zakładów.

Biblioteka Główna Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu

Artykuł:

B.Kasprowicz Fabryka Wódek i Likierów w Gnieźnie

Źródło:

Przemysł i Handel Rok 6 1925 nr 33 s. 1115-1117

Artykuł zdigitalizowany i udostępniony cyfrowo w ramach zadań projektu
pt. „Digitalizacja i udostępnianie online »Bibliografii gospodarki
Wielkopolski 1919-39« H. Maciejewskiej” (SONB/SP/550684/2022)